

Kolibáčik

Časopis ZŠ & MŠ Jeséniova 54, Bratislava, č.
1/2015/16

Obsah

Príhovor pani riaditeľky

Predstavujeme sa vám

Vianoce našimi očami

Moje zážitky s Mikulášom

Píšeme

Vianočná rozprávka

Ako sme dopisovali básne..., ako sme boli
spisovateľmi

Vianočná rozprávka

Olympiáda

Ludovít Štúr a my

Náš predvianočný čas

Rozhovor s Renym

Milí žiaci a kolegovia,

Vianoce už pomaličky klopú na dvere a som si istá, že každý z Vás sa na tieto výnimočné sviatky teší nielen kvôli prázdninám a darčekom, ale aj z dôvodov celkom iných. Určite privítate možnosť stráviť vzácne chvíle pohody v kruhu svojej rodiny. Konečne máme čas zastaviť sa v tomto hektickom svete, nikam a za ničím sa neponáhľať, venovať sa svojim koníčkom, prechádzkam, dúfajme, v zasneženej prírode...

Prajem Vám všetkým – žiakom, rodičom, starým rodičom i nám, zamestnancom školy – veselé Vianoce a úspešný rok 2016. ☺

Vaša riaditeľka

Zuzana Salíniová

Predstavujeme sa vám...

Ahojte, volám sa **DOMINIKA**. Mám rada krikľavé farby. Môj obľúbený predmet je ANGLIČTINA. Mám rada môjho kocúra LILA a chodím na plávanie. Moje obľúbené jedlo je pizza a mám rada číslo 7. Keď som doma, tak trávim voľný čas čítaním a kreslením. Som zo 4. A v škole Jeséniova 54.

Dominika Peczeová, 4. A

DODO

Volám sa Dominika, mám 9 rokov.

Moje obľúbené farby: žltá, ružová.

Moje obľúbené číslo je 3.

Moje obľúbené zviera je kôň.

Moje obľúbené jedlo je plnená paprika.

Môj obľúbený štát je Španielsko.

Môj obľúbený predmet je prírodoveda.

Môj obľúbený nástroj je gitara.

Môj obľúbený kvet je levanduľa.

Môj obľúbený plyšák je potkan.

Moja obľúbená minerálka je Budiš.

Moja obľúbená kreslená postava je Mickey Mouse.

Dominika Urszinyiová, 3. A

Gretka

Ja sa volám Gretka. Mám rada modrú farbu. Môj obľúbený šport je plávanie.

Môj obľúbený predmet je matematika. Moje obľúbene zviera je pes. Veľmi rada vyrábam veci a hrám sa s legom.

Gretka Fischerová, 3. A

Som Lucia. Mám rada tyrkysovú farbu. Rada sa hrám s legom. Veľmi rada vyrábam veci. Mám rada zvieratá, napríklad psy, mačky, kone, tigre, medvede, delfíny. Môj obľúbený šport je karate. Môj obľúbený predmet je MATEMATIKA.

Lucka Hlavačková, 3. A

Volám sa Šimon. Moja obľúbená farba je oranžová. Hráam na klavír. Moje obľúbené zvieratá sú: zebra, lev, papagáj a pes.

Obl'ubene čísló je 8. Mám rád špagety, pizzu a tortu.

Môj obľúbený predmet je matematika. Športy – tenis a behanie. Kvet: tulipán.

Šimon Giertl, 3. B

VEVE

Volám sa Veronika, mám 8 rokov. Moje obľúbené farby sú: oranžová, modrá a zelená. Moje obľúbené zviera je delfín.

Obl'ubene sladké jedlo je ryžový nákyp, obľúbené slané jedlá sú: pizza, špagety a plnená paprika, nápoje voda a kofola. Moje obľúbené štáty sú: Taliansko, Portugalsko a Česko. Môj obľúbený predmet je matematika. Obl'ubeny hudobny nástroj je klavír. Obl'ubene kvety: mäsožravá rastlina a levanduľa.

Mám aj obľúbeného plyšáka, a to slona.

Rada nosím tričká a nohavice.

Veronika Alaksová, 3. A

Volám sa Jakub. Moje najobľúbenejšie farby sú modrá, zelená a tyrkysová. Veľmi mám rád hranie na klavír. Moje obľúbené zvieratá sú zajac a ryby. Moje obľúbené predmety sú matematika a slovenčina.

Na Vianoce si vždy zdobíme stromček. Je to zábava. Pečieme orechy a Katkine rožky. Vždy máme dobrú kapustnicu.

Jakub Boledovič, 3. B

Vianoce našimi očami

Vianoce

Vianoce sú pre mňa raj. Vždy pred Vianocami pomáham robiť koláče a iné maškrtky. Ale najviac sa teším z toho, keď príde naša rodina z Červeného Kostelca, to je v Česku. Vždy večer som sa najviac tešil na to, keď si všetci posadáme k stolu, pomodlíme sa, že môžeme byť opäť spolu, a začneme jesť. Keď dojeme, všetci sa rozprávajú a smejú a ja medzitým volám mládež na hry. Hráme sa spolu celý večer. Robíme to každý večer a baví nás to. Naša rodina z Česka má pekárňu a vždy nám na raňajky prinesú vianočky s hrozienkami a veľa pečiva. Nedostávam veľké darčeky, ale pre mňa je darček moja rodina a to, že sa stretneme. Rodina je vlastne to najdôležitejšie.

Martin Janíček, 5. A

Príprava Vianoc u nás

Ráno som sa zobudila veľmi skoro. Bola som veľmi šťastná, lebo som vedela, že ešte v ten večer sa stretne celá naša rodina. Bolo to pre to, že boli Vianoce. Začala som sa v duchu smiať od radosti. Mala som pre všetkých pekné darčeky a tešila som sa, ako zareagujú a či sa im budú páčiť.

Zistila som, že ešte všetci spia, a tak som potichu prešla po chodbe až do obývačky, kde už stál nádherný vianočný stromček, ktorý sme iba včera spoločne ozdobili. A tak som pomaly čakala na večer.

Keď už konečne prišiel večer, naša mama nás privolala na vianočnú večeru, ktorú tak dlho pripravovala. Bola to kapustnica a ako hlavné jedlo bol kapor. Je to večera, akú mávame každé Vianoce. Keď som prišla, bol zasvietený

stromček, hrala príjemná hudba, v krbe potichu praskalo zapálené drevo a aj mama, tatino, moja mladšia sestra Terezka a ja sme mali slávnostné oblečenie. Všetci sme si sadli spoločne ku stolu a rozprávali sme sa o tom, čo by sme chceli dostať pod stromček. Keď sme dojedli, spoločne sme sa pozerali na tmavú nočnú oblohu, na hviezdy a na domy. Bola to nádhera! Potom sme sa presunuli ku stromčeku, kde už boli pripravené darčeky. Rýchlo som tam prihodila tie odo mňa. Všetci sme spoločne rozbalili darčeky a tešili sme sa. Keď už sme všetky pootvárali, počuli sme, ako zvoní zvonček. Otvorili sme a prišiel celý zvyšok rodiny, dali sme si darčeky a trávili sme spolu celý zvyšok večera.

Vždy sa teším na tieto sviatky, lebo viem, že je to čas pre rodinu a treba ich s ňou prežiť v láske a pokoji.

Eliška Weberová, 6. A

Zážitok s Mikulášom

Keď som bola tretiačka, moja kamarátka Danielka ma pozvala na Mikuláša do práce jej rodičov. Veľmi som sa tešila, a keď som zistila, že aj u ocina v práci bude Mikuláš, hneď som tam Danielku pozvala.

Keď sme prišli do práce Danielkiných rodičov, povedala nám Danielkina mamina Silvia, že bude prezlečená za čerta a bude chodiť spolu s prezlečeným Mikulášom a anjelom, ale že to nemáme nikomu hovoriť.

Ešte pred príchodom Mikuláša mi Danielka ukázala celú budovu. Bola veľká zábava, a keď prišiel Mikuláš, zatancovali sme mu zostavu, ktorú sme tancovali na tanečnej, ktorú vedie Silvia, a on nám dal balíčky so sladkosťami.

O niekoľko dní sme išli do ocinovej práce a tam sme mali opäť Mikuláša. Mali sme teda super dvojité mikulášsky zážitok.

Dorotka Putšková, 5. A

Vianočná rozprávka

Zlosť sa vždycky potrestá!

Zdravím vás, milé deti. Určite viete, že o pár dní sú tu Vianoce, a viem, že sa už na ne tešíte, ale čakať na vianočné sviatky, to je dlhá doba. Poďme si povedať nejakú rozprávku.

Tak počúvajte... Kde bolo, tam bolo, v jednej dedine žil veľmi zlý chlapec. Tento chlapec sa volal Janko a na Vianoce robil veľmi zle svojej mame. A tá mu varila od výmyslu sveta, no Janko nechcel nič jesť a stále hovoril: „Ja toto jesť nebudem!“ alebo... „Je to odporné!“ alebo... „Je to hnusné!“ Takto hovoril chlapec na jedlo a mama si s ním nevedela rady.

A tak raz poprosila o pomoc Mikuláša, aby jej pomohol prevychovať jej syna a stále synovi dohovárala asi takto: „Dávaj si pozor, synček, lebo ti Mikuláš nič nedonesie!“ Ale syn jej na to odpovedal, že on sa Mikuláša nebojí, a ak bude treba, zaženie ho až za dedinu. No vtom sa rozleteli dvere a do vnútra vstúpil

Mikuláš a hovorí: „Janko, je načase, aby si odprosil svoju mamu za všetko zlé, čo si jej urobil.“ No Janko

mu odpovedal takto: „Ha, ha, ha, ty vyzeráš ako strýko Jozef v sukni tety Marienky!“ Mikuláš si s ním nevedel dať rady, a tak poprosil nebesá, aby poslali anjela, aby Janka podobrotky napravil. Ale chlapec sa mu vysmial do tváre. No to prehnal. Anjel buchol päťkrát palicou o zem, vtom z nej vyskočil čert a hneď sa spýtal: „Koho mám zobrať do pekla?!“ „Janka!“ povedali anjel a Mikuláš jednohlasne. Čert vyvalil dvere a skôr, než sa Janko stihol spamätať, už bol vo vreci a na ceste do pekla.

Keď tam došli, zavolať si čert kamarátov a hneď im povedal, čo s Jankom majú robiť. Janko len počul tieto slová: „Tak sa s ním pohráme, naučíme ho móresom...!“ A čert vysypal Janka na zem. Ostatní čerti sa rozosmiali, hodili mu metlu a začali ho biť bičmi a pri tom si spievali túto pieseň: *„Ha, stop, skala, česk, plesk, dup, čľup, tam hneď, kde vládne čert, ah tam s tebou šup, haha, ja-ha-ha, ju-hu-hu-hu, česk-bim, sem s ním, pevný a kuj ho-ho, si môj, tam čuš a muč, a rob, a sliš, ha-ha, kuš ja ha-ha-ha, chceš prič, prásk, bič.“* Asi takto si čerti spievali a Janko o chvíľu odprosoval Mikuláša a jeho mamičku za to, čo urobil zlé. A o chvíľu sa k nemu zniesol anjel a zobral ho ku jeho mamičke. To bolo radosti!

A odvtedy nebolo v dedine poslušnejšieho chlapca, ako bol Janko. A na dome bol zavesený zvonček a už je tej rozprávky koniec.

Jakub Brokeš, 4. A

Ako sme dopisovali básne..., ako sme bolí spisovateľmi

a človek, koník túlavý, od srdca k srdcu kluše
stále hľadá to svoje pravé krídlo,
a spolu budú mať svoje sídlo.
No žiadne srdce vhodné mi nie je,
ale moje za každým sa chveje.
Možno raz ho nájdem,
aj veľkú vzdialenosť za ním zájdem.

Nikoleta Gáliková, 7. A

Človek, koník túlavý, od srdca k srdcu kluše.
Jeho cestu hradia mesačné líce.
Hľadá tu lásku, teplo,
Avšak ju hľadá slepo.
Láska mu nový život vlieva.
Potom príde búrka v nás,
Od srdca k srdcu kluše zas.

Matúš Jurkovič, 7. A

Raz bola príjemná, raz zasa smutná,
mal som ju rád, no teraz jej niet.
Dala by sa poskladať do miliónov viet.
Je ako pravá láska, nič na svete ju nespútá.
Neboľ to život, čo ma držal živého.

*To láska vo mne vzbudila nádej,
bol som zamilovaný do nej,
no nechala ma samého.
Tóny piesne boli skvelé,*

*táto pieseň schovávala veľa krásy,
spievalí ju nádherné hlasy,
no teraz sú doznelé.*

Zuzana Ištáková, 7.

Vianočná rozprávka

Bola raz jedna veverička a volala sa Julka. A tá Julka bola veľa mi chudobná. Na túhu zimu nemala žiadne zásoby a blížili sa Vianoce.

Raz išla Julka do lesa a stretla tam divé prasiatko Riška a pekne ho pozdravila. Julka a Riško sú dobrí kamaráti. Julka povedala Ríškoví o svojom probléme a on sa ponúkol, že jej pomôže. Ale v tom lese neboli žiadne duby, ale samé iné stromy. Tak sa vybrali na cestu za žaluďmi. Cestou stretli líšku a tá im povedala, že žalude sú ďaleko-ďaleko za siedmimi horami a za siedmimi dolami. A tak sa Julka a Riško vydali na dlhú dobrodružnú cestu plnú prekvapení a nebezpečenstva.

Prí začiatku jedného malého mesta stretli túlavého psíka a ten im povedal, že žalude sú tam, kde si pýta srdce. A tak sa dvaja kamaráti vydali na ešte dlhšiu cestu, plnú kúziel. Kráčali tak dlho po lesnej cestičke, až sa dostali na líku, ktorá bola taká dlhá, že na druhý koniec sveta cez ňu nebolo vidieť. Tak sa dvaja kamaráti vybrali cez líku a asi v polovici stretli srnku a tá im

povedala, že žalude sú na severe. A išli ďalej, až sa dostali do čarovného lesa, v ktorom bolo príjemne teplo a všade naokolo boli žalude na zbláznenie pre celý svet a ešte možno trošku viac.

Keď si naložili žalude a vrátili sa späť cez lesy, mestá, dediny, džungle, pralesy, späť do Julkínho domu, v lese nachystali vianočný stromček, výzdobu, večeru zo žaluďov, perníky zo žaluďov... Potom za nimi prišli zvieratká, ktoré stretli cestou: líšku, túlavého psíka a srnku. Sadli si ku stolu a všetci oslávili Vianoce spolu ako celá rodina. Všetci boli šťastní, zdraví a žijú spolu až dodnes.

Možno spolu sú v každom z nás a stále sú šťastní, zdraví, majú skvelé zásoby žaluďov a majú ich toľko, že by mohli nakŕmiť kľudne všetky zvieratá na svete.

Martin Bernáth, 4. A

Olympiáda

14. 9. 2015 sa v našej škole konala olympiáda.

Naši súťaživí žiaci

Ako sme bojovali o medaily...

... a tešili sa z našich úspechov

Šiestaci si na dejepise čítali, odkiaľ k nám olympiáda prišla.

Olympiáda

Olympijské hry boli celogrécke súťaže pravidelne usporadúvané v starovekom Grécku raz za štyri alebo päť rokov v auguste alebo v septembri ako pocta Diovi.

Staroveké olympijské hry sa konali prvý raz v roku 776 pr. Kr. a posledný raz v roku 393 po Kr., t. j. celkovo 293-krát. Od prvých po posledné uplynulo 1169 rokov. Prvá známa olympiáda je zároveň počiatkom gréckeho kalendára. Dejiskom, ale aj rodiskom hier bola Olympia. V Olympii sa zrodil aj ich hlavný predpoklad – všeobecný posvätný mier počas ich prípravy a konania. Hoci sa založenie olympijských hier pripisovalo Héraklovi, Pelopovi a iným mýtickým osobnostiam, ich autormi boli, samozrejme, obyčajní ľudia.

Prvé hry mali len jednu disciplínu, a to beh, a trvali jeden deň. Dnešné olympijské hry majú oveľa viac disciplín a trvajú dva týždne a sú každé dva roky.

spracovali Matej Lupták a Peter Mamojka, 6. A

Ludovít Štúr a my

200. výročie narodenia L. Štúra – spomínali sme, učili sme sa, súťažili sme, a tešili sa z jednotiek

28. 10. 2015 sme si pripomenuli 200. výročie narodenia Ludovíta Štúra. Pri tejto príležitosti si naši žiaci svoje vedomosti o jazykovedcovi, politikovi, novinárovi a básnikovi Štúrovi overili aj formou súťaže, ktorá sa začiatkom novembra konala v našej škole. Víťazkou sa stala Sandra Vargová z 9. A.

Takto súťažiacich privítali šiestičky

A toto súťažiacich čakalo...

Kvíz o Ludovítovi Štúrovi

1. Rodičia Ludovíta Štúra sa volali

A – Ludovít Štúr a Karolína Štúrová, rodená Michalcová

B – Samuel Štúr a Anna Štúrová, rodená Michalcová

C – Karol Štúr a Anna Štúrová, rodená Michalcová

2. Otec Ludovíta Štúra bol povoláním

A – evanjelický farár

B – lekár

C – učiteľ

3. Súrodenci Ľ. Štúra sa volali

A – Karol, Samuel, Karolína a Ján

B – Ján, Samuel, Anna a Karol

C – Ján, Samuel a Karol

4. Ľ. Štúr študoval iba v

A – v Györi, Bratislave a Halle

B – Uhrovci, Rábe, Bratislave, Halle

C – V Bratislave, Prahe a Berlíne

5. Evanjelické lýceum v Bratislave malo Katedru reči a literatúry česko-slovenskej. Výnimočná bola v tom, že

A – bola to jediná vyššia stredná škola v Uhorsku s takouto katedrou

B – bola to jediná vyššia stredná škola v Uhorsku

C – bolo to jediné lýceum v Uhorsku

6. Prednášky na lýceu v Bratislave boli v jazyku

A – slovenčina

B – biblická čeština

C – bernolákovčina

7. Študenti na bratislavskom lýceu v roku 1929 založili spolok s názvom

A – Učená spoločnosť

B – Spoločnosť slovenská

C – Spoločnosť česko-slovenská

8. Hlavným cieľom Spoločnosti česko-slovenskej bolo

A – zdokonaľovať vedomosti študentov

B – rozvíjať ich slovenské národné povedomie

C – doučovať študentov

9. Súčasťou činnosti Spoločnosti Č-s. boli rôzne podujatie. Slovanské mená si študenti dali na vychádzke na

A – Bratislavský hrad

B – Devín

C – Nitriansky hrad

10. V roku 1836 sa Štúr na lýceu stal zástupcom

A – Jána Kollára

B – Jána Hollého

C – Jura Palkoviča

11. V roku 1838 odišiel Štúr študovať do nemeckého mesta Halle. Viac sa tam oboznámil s

A – matematikou a fyzikou

B – telesnou výchovou

C – Herderovou a Hegelovou filozofiou

12. Štúr je náš druhý kodifikátor spisovnej slovenčiny. Kodifikoval ju s Hurbanom a Hodžom v Hlbokom v roku

A – 1840

B – 1843

C – 1845

13. za základ pre spisovnú slovenčinu si vybrali

A – kultúrnu západoslovenčinu

- B – stredoslovenské nárečia
- C – východoslovenské nárečia

14. V roku 1845 začal Štúr v novej slovenčine vydávať noviny s literárnou prílohou Orol tatránski. Volali sa

- A – Slovenskije novini
- B – Národnje novini
- C – Slovenskije národnje novini

15. Proti Štúrovej slovenčine sa postavil

- A – Ján Kollár
- B – Jozef Miloslav Hurban
- C – Ján Hollý

16. Štúrovo jazykovedné dielo, ktoré obsahovalo základy novej gramatiky, sa volá

- A – Pravidlá slovenského pravopisu
- B – Náuka reči slovenskej
- C – Slovenská gramatika

17. V roku 1847 sa Štúr stal poslancom Uhorského snemu za mesto

- A – Modra
- B – Bratislava
- C – Zvolen

18. Počas revolúcie 1848/49 bol na Štúra vydaný zatykač. Spolu s ním bol zatykač vydaný aj na

- A – Kollára
- B – Hurbana a Kollára
- C – Hurbana a Hodžu

19. Počas revolúcie v roku 1848 bola 16. 9. 1848 vytvorená prvá Slovenská národná rada. Na jej čele bo/boli

- A – Štúr, Hurban a Ctiboh Zoch
- B – Štúr
- C – Štúr, Hurban a Hodža

19. Revolúcia v rokoch 1848/49 sa pre Slovákov skončila neúspechom. Štúr bol sklamaný, staral sa o 7 detí svojho mŕtveho brata Karola, žil pod policajným dozorom v meste

- A – Bratislava
- B – Piešťany
- C – Modra

20. V decembri 1855 Štúr na poľovačke utrpel vážny úraz, na jeho následky v januári 1856 zomrel.

Pochovaný je v meste

- A – Martin
- B – Bratislava
- C – Modra

kvíz pripravila Ivana Škulecová

Náš predvianočný čas

V decembri nám naši ôsmaci a piataci spolu s pani učiteľkou Ľudmilou Cyprichovou pripravili krásny vianočný program. Vystúpili s ním aj v dome dôchodcov.

A spoločne sme sa potešili aj z vianočných trhov, ktoré sme pripravili pre našich rodičov...

...aj pre seba navzájom

Radosť všetkým urobili naši najmenší

Rozhovor s Renym

V septembri k nám prišli noví učitelia. V tomto čísle vám naši redaktori predstavujú pána učiteľa Reinharda Siebensticha.

Reny je v tejto škole nový učiteľ. Urobili sme s ním krátky rozhovor.

Redaktorky: Prečo ste prišli práve na našu školu?

Reny: Pretože sa mi veľmi páčila.

Redaktorky: Poslúchajú vás žiaci?

Reny: Zatiaľ poslúchajú, ale teraz sú hluční.

Redaktorky: Kde ste pracovali predtým?

Reny: Pracoval som pre firmu, ktorá mala na starosti turizmus v Bratislave.

Redaktorky: Ktoré triedy máte na starosti?

Reny: Ja mám na starosti 3. B a chlapcov piatakov.

Redaktorky: Učíte nejaký predmet?

Reny: Výchovu umením a výtvarnú výchovu.

Redaktorky: Máte nejakých súrodencov?

Reny: Mladšiu sestru a staršieho brata.

Redaktorky: Ďakujeme. Prajeme vám všetko dobré.

S Renym sa zhovárali Alinka Wagnerová a Dominika Peczeová, 4. A